

XLVI P-161/2003

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu Mirti Ricov, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ZRAČNA LUKA ZAGREB d.o.o., Zagreb, Pleso bb, protiv tuženika EUROBUS d.o.o. stečajju, iz Zagreba, Trg J.F. Kennedyja 6b, zastupan po stečajnoj upraviteljici Nedi Šerbo, a po punomoćniku Ljubi Petric, odvjetniku iz Zagreba, Dalmatinska 5/II, radi: utvrđenja osporene tražbine u iznosu od 27.436.999,37 kn, dana 26. ožujka 2007. godine zaključio je glavnu raspravu u nazočnosti stranaka, a danom objave 05. travnja 2007. godine u odsutnosti stranaka

27.436.99
- 20.590.89
6.846.10

presudio je

I Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

«Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja u iznosu od 20.590.890,00 kn razvrstana u treći isplatni red viših isplatnih redova.»

II Tužitelj se odbija s dijelom tužbenog zahtjeva koji glasi:

«Utvrđuje se osnovanom tražbina tužitelja u iznosu od 6.846.109,37 kn razvrstana u treći isplatni red viših isplatnih redova», kao neosnovanim.

6.846.109,37

III Nalaže se tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.050,00 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu radi utvrđenja osporene tražbine. Navodi da je dana 19.06.2002.god. nad tuženikom otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu br. 197/99 od 19.06.2002.god. Tužitelj je kao stečajni vjerovnik prijavio tražbinu u visini 27.318.721,57 kn, te je po osporavanju tražbine, upućen na pokretanje parnice radi utvrđenja osporene tražbine rješenjem St-197/99 od 06.prosinca 2002.g. Razlog osporavanja tražbine tužitelja od strane stečajnog upravitelja jest da iz poslovnih knjiga dužnika, kao ni iz priložene dokumentacije, ne proizlazi osnovanost prijave.

Tužitelj temelji svoju tražbinu s osnove Ugovora o ustupanju potraživanja od 13.08.1998.g., Ugovor o preuzimanju duga od 20.08.1998.g., Sporazuma od 21.08.1998.g., Ugovora o zajmu od 25.05.1999.g., Ugovora o zajmu od 14.03.2002.g., te Ugovora o kupoprodaji od 16.02.1999.god. Navodi da je iz svih navedenih ugovora ukupan iznos glavnog duga s obračunatim kamata 27.318.721,57 kn, čije utvrđenje osnovanosti tražbine zahtjeva u ovom postupku.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u osnovi i visini. Obrazlaže da tužitelj nije specificirao tužbeni zahtjev prema tuženiku s osnove glavnice po svakom pojedinom Ugovoru, kao i iznos kamata, kako bi se razlučilo da li su kamate pravilno

obračunate, koja metoda obračuna i stope je primijenjena, te konačno, da li je tužitelj obračunao ugovornu ili zateznu kamatu, da li je uglavničio kamate u novu glavnicu, te na tako izraženu glavnicu obračunao daljnju kamatu, što je protivno odredbama čl. 400. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, 35/05 dalje: ZOO). Posebno ističe da su glavnice po Ugovorima izražene u stranim valutama, te nije razvidno koja kamatna stopa je primijenjena. Stoga osporava tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tužitelj je podneskom od 17. veljače 2005.god. detaljno obrazložio činjenične navode tužbe, a tuženik je i nadalje ustrajao kod iznesenih prigovora posebice u dijelu načina i metode obračunatih kamata na glavnice iz Ugovora, osporavajući dopuštenost metode i načina obračuna kamata.

Na okolnost prigovora tuženika i po dokaznom prijedlogu tužitelja, sud je odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku financijske struke, s zadatkom da se provjeri ispravnost obračuna kamata, a sve na okolnost prigovora tuženika.

Tužitelj je na ročištu 26.ožujka 2007.g. specificirao tužbeni zahtjev na način da zahtjeva utvrđenje osnovane osporene tražbine za iznos od 27.436.999,37 kn, a koji iznos je uskladio s iznosom u vještačkom nalazu.

Sud je izvršio uvid u: Prijavu tražbine tužitelja (list 4 -5 spisa), Ugovor o cesiji (list 51-52 spisa), Rješenje St-197/99 o osporavanju tražbine (list 53 spisa), Ugovor o ustupanju potraživanja od 13.08.1998.g., Ugovor o preuzimanju duga, Sporazum od 21.08.1998.g., Sporazum od 20.01.1999.g., Aneks Ugovora o preuzimanju duga od 26.4. 2000.g., Ugovora o zajmu od 25.05. 1999.g., Ugovora o zajmu od 14.03.2002.g., Aneks Ugovora o zajmu od 23.08.1999.g. i 23.11.1999.g., Ugovore o asignaciji, te Ugovora o kupoprodaji od 16.02.1999.g., Ugovor o zajmu od 14.03.2002.g., dodatak Ugovora o cesiji od 14.03.2002.g, račune tužitelja prema tuženiku, izjave o prijeboju, naloge za doznake, virmanske uplate,(list 201-330 spisa), Nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Mr. Ivana Tkaleca (list 404-418 spisa), iskaz vještaka Mr. Ivana Tkaleca (list 450-451 spisa), te na temelju tako provedenog dokaznog postupka i ocjenom svih dokaza sukladno čl. 8. ZPP-a odlučio da je tužbeni zahtjev osnovan kao u točki I. izreke presude, a nije osnovan u dijelu kao u točki II presude.

Odredbom čl. 7. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 117/01, 88/05 dalje: ZPP) propisano je da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a prema odredbi čl. 219. st. 1 ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili pobija navode i dokaze protivnika.

Stoga je predmet dokazivanja u parničnom postupku navodi i tvrdnje stranaka o postojanju ili nepostojanju činjenica koje su sporne ili odlučne za donošenje odluka.

Tužbeni zahtjev tužitelja jest zahtjev za utvrđenje osnovane osporene tražbine sukladno odredbi čl. 180. Stečajnog zakona. U parnicama se utvrđenje osnovane osporene tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Teret dokaza da su tražbine osnovane jest na tužitelju.

Među strankama je po svakom pojedinom ugovoru sporan način obračuna kamata na glavnici, s različitih osnova, dok je za pojedine ugovore sporna i tražbina po glavnici iz samog Ugovora.

Stoga je sud odlučio izložiti zahtjeve, prigovore stranaka kao i dokaze koje je provodio i koje činjenice je istima utvrdio, a sve u smislu odredbe čl. 338. st. ZPP-a, po svakom pojedinom Ugovoru.

1. Tražbina po Ugovoru o ustupanju potraživanja od 13.08.1998. g.

Uvidom u Ugovor o ustupanju potraživanja (list 201-203 spisa), sud je utvrdio da su isti sklopili tužitelj, tuženik i Glumina banka d.d. Ugovorne strane su utvrdile dospjela potraživanja Glumine banke d.d. prema tuženiku, te dospjela potraživanja tužitelja prema Glumina banci d.d. Odredbom čl. 2. Ugovora, Glumina banka d.d. je ustupila i prenijela na tužitelja svoje potraživanje koje ima prema tuženiku u iznosu od 10.497.176,46 kn, a u svrhu podmirenja svoje obveze prema tužitelju.

Odredbom čl. 5. Ugovora stranke su ugovorile da s danom zaključenja Ugovora prestaju potraživanja Glumina banke d.d. prema tuženiku u iznosu od 10.497.176,46 kn, kao i da je novi vjerovnik prema tuženiku za citirani iznos, upravo tužitelj.

Stranke su, dakle, zaključile Ugovor o ustupu potraživanja (cesiji) iz čl. 444. st 1 ZOO-a, te je predmetni Ugovor po svojoj naravi, cesija mjesto ispunjenja, jer je Ugovorom određeno da se dužnikova obveza gasi do iznosa ustupljenog potraživanja. Sklapanjem Ugovora ugašena je obveza koju je Glumina banka d.d. imala prema ovdje tuženiku, a tužitelj je postao novi vjerovnik upravo za iznos od 10.497.176,46 kn prema tuženiku.

Prigovor tuženika usmjeren je upravo na iznos prenesenog potraživanja iz čl. 2. Ugovora u iznosu od 10.497.176,46 kn koji je Glumina banka d.d. prenijela na novog vjerovnika, ovdje tužitelja. Tuženik navodi da u citiranom iznosu nije razvidno koji dio se odnosi na glavnici tražbine koje je Glumina banka imala prema tuženiku, a koji dio se odnosi na kamate. S tog osnova nije razvidno na koji način je Glumina banka d.d. obračunala kamate prema tuženiku, te osporava tako naznačeni iznos dospjelog duga.

Prigovor tuženika nije osnovan.

Sud je cijenio da je Ugovorom o ustupanju potraživanja koji je tuženik, kao ugovorna strana i potpisao, upravo tuženik citirani iznos u čl. 1. Ugovora priznao kao iznos dospjelog duga prema Glumina banci d.d.

Obveza tuženika prema Glumina banci d.d. ugašena je sukladno odredbi čl. 441. ZOO-a upravo za taj iznos. Prema odredbi čl. 440. ZOO-a takve prigovore tuženik je mogao isticati do trenutka kada je saznao za ustupanje, odnosno kada je potpisao Ugovor. Stoga su prigovori na osnov i visinu duga istaknuti prema novom vjerovniku, ovdje tužitelju, ukazuju neosnovanim.

Tužitelj je prijavio tražbinu temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja u iznosu od 10.497.176,46 kn, što je sud utvrdio uvidom u Prijavu tražbine tužitelja (list 4-5 spisa), te mu je ista osporena.

Stoga se tražbina tužitelja prema tuženiku u iznosu od **10.497.176,46 kn** ukazuje osnovanom.

2. Tražbina po Ugovoru o preuzimanju duga

Uvidom u Ugovor o preuzimanju duga (list 204-206 spisa) sud je utvrdio da je nastavno na Ugovor o ustupanju potraživanja, novi vjerovnik, ovdje tužitelj sklopio s dužnikom, ovdje tuženikom Ugovor, kojim reguliraju način i rokove isplate duga tuženika prema tužitelju, a koji je tužitelj stekao ustupom potraživanja od Glumina banke d.d. u iznosu od 10.497.176,46 kn.

Odredbom čl. 3. i 4. Ugovora tuženik se obvezao tužitelju isplatiti iznos od 10.497.176,46 kn do 20.08.2001.god. uvećan za kamatu od 14% godišnje i pripadajući porez. Kamata se isplaćuje u kunsjoj protuvrijednosti na dan obračuna, tj. na dan 13.08.1998. god., a obračunava se konformnom metodom, počevši od 20.09.1998.g., pa sve do povratka cjelokupnog duga. Nadalje, stranke su ugovorile da na dospjela, a neplaćena potraživanja tužitelj tuženiku obračunava zateznu kamatu.

Predmetni ugovor je Ugovor o zajmu iz čl. 557. ZOO-a, a stranke su sukladno odredbi čl. 558. ugovorile da je tuženik dužan tužitelju osim iznosa glavnice vratiti i kamatu koju su ugovorile u visini od 14 % godišnje.

Odredbe o ugovornim kamatama ZOO sadrži u čl. 399. – 402. Zakon ne određuje što znači ugovorna kamata. Ugovorne kamate se mogu definirati kao sporazumna (ugovorena) naknada za korištenje tuđeg novca ili korištenje tuđih zamjenjivih stvari. S druge strane, zatezna kamata je unaprijed zakonom određena naknada za korištenje određenog iznosa (glavnice) tuđeg novca.

U konkretnom slučaju stranke su ugovorile kamatu od 14% mjesečno (ugovorna kamata). Ugovorna kamata se obračunava za ugovoreno vrijeme u kojem je korisnik zajma dužan vratiti zajam, odnosno, u konkretnom slučaju do 20.08.2001. god. Nakon proteka ugovorenog roka u kojem je korisnik zajma trebao vratiti kredit, a to nije učinio, pada u zakašnjenje i počinju teći zatezne kamate sukladno čl. 277. st. 1. ZOO-a. Stopu zatezne kamate ne mogu određivati stranke, ali odredba čl. 277. st. 2. ZOO-a dopušta da stopa ugovorne kamate teče i nakon dužnikova zakašnjenja ako je ona viša od stope zatezne kamate. Međutim, neovisno o činjenici koja se stopa primjenjuje nakon dužnikovog zakašnjenja (ugovorna ili zakonom unaprijed određena) uvijek je riječ o zateznoj kamati.

Stranke su ugovorile ugovornu kamatu, sukladno odredbama čl. 20. ZOO-a i autonomije volje ugovornih strana s izuzećem ograničenja iz čl. 400. ZOO-a, te one teku od trenutka uzimanja glavnice do trenutka kada je tuženik trebao izvršiti povrat glavnog duga. Odredbom čl. 400. st. 1 ZOO-a, izričito je zabranjena primjena konformnog načina obračuna ugovorenih kamata. To znači da vjerovnik (tužitelj) nema pravo zateznu kamatu obračunati i godišnje pripisivati glavnici i na tako dobiveni iznos ponovno zahtijevati zateznu kamatu.

Tužitelj ne može na glavnici obračunati zateznu kamatu, te dobiveni iznos zatezne kamate pripisivati glavnici i tako opetovano obračunavati zateznu kamatu.

Uvidom u vještački nalaz (str. 407 spisa) sud je utvrdio da je po citiranom Ugovoru dospjela neplaćena ugovorna kamata iznos od 1.844.639,32 kn, a što su stranke naknadnim ugovorom (Aneks Ugovora o preuzimanju duga) i potvrdile.

Prigovori tuženika u odnosu na tražbinu po ovom Ugovoru jesu da je nedopušteno ugovaranja konformnog načina obračuna kamata, koja se vrši da se glavnica uvećava za iznos neplaćene kamate, te tako čini novu glavniciu, na koju se plaća daljnja kamata.

Sud je provođenjem dokaza vještačenjem i iz iskaza vještaka na ročištu utvrdio da u konkretnom slučaju nije vršen obračun na način kako je to tuženik prigovarao, a koji način je suprotan odredbi čl. 400. ZOO-a. Naime, na glavniciu je obračunata ugovorena kamata, umanjena za iznos plaćen prijebojem, te je vještak utvrdio da iznos nepodmirene ugovorene kamate iznosi 1.844.639,32 kn.

Tužitelj je prijavio tražbinu temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja u citiranom iznosu, što je sud utvrdio uvidom u Prijavu tražbine tužitelja (list 4-5 spisa), te mu je ista osporena.

Temeljem ovog Ugovora je tražbina tužitelja prema tuženiku osnovana za iznos **1.844.639,32 kn**, a s osnove obračuna ugovorene kamate.

3. Tražbina prema Aneksu Ugovora o preuzimanju duga

Uvidom u Aneks Ugovora o preuzimanju duga sud je utvrdio da su tužitelj, tuženik i Eurobus grup d.o.o., izmijenile odredbu čl. 4. Ugovora o preuzimanju duga u dijelu visine ugovorene zatezne kamate, te su umjesto ugovorene kamate u visini 14 % ugovorile kamatu 12%, uz primjenu te kamate od 1.travnja 2000. god.

Člankom 4. Aneksa Ugovora o preuzimanju duga stranke su konstatirale da iznos dospjele neisplaćene ugovorene kamate do 31.3. 2000.g. iznosi 1.844.639,32 kn.

Dakle, tuženik je ovim Aneksom priznao visinu dospjele neisplaćene ugovorne kamate po Ugovoru o preuzimanju duga upravo u visini kako je sud obrazložio tražbinu po Ugovoru o preuzimanju duga (kao pod 2. obrazloženja).

Odredbom članka 5. Aneksa stranke su ugovorile da će se iznos ukupnog duga, dakle iznos od 1.844.639,32 kn pripisati glavnici iz Ugovora o preuzimanju duga 10.497.176,46 kn, te će se tako utvrditi nova glavnica na koju će teći kamata po stopi od 12%.

nova
glavnica

Prigovori tuženika usmjereni su na način obračuna kamata i uglavničenje dospjelih neplaćenih kamata u novu glavniciu, pa daljnji obračun kamata na tako izraženu glavniciu.

Prigovori, kao i razlozi osporavanja tuženika, su osnovani.

* Ugovaranje na način kako su strane ugovorile u čl. 5. Aneksa, nije dopušten, jer je protivan odredbi čl. 400. ZOO-a i predstavlja primjer konformnog načina obračuna na način da će na dospjele, a neisplaćene kamate početi teći kamata ako ne bude isplaćena. U ovom dijelu sud upućuje na obrazloženje kao pod toč. 2. obrazloženja.

Uvidom u vještački nalaz (str. 4. Nalaza vještaka) razvidno je da je vještak sukladno odredbi čl. 5. Aneksa zbrojio glavnice iz Ugovora o preuzimanju duga s dospelom i neisplaćenom ugovorenom kamatom, te označujući istu kao ukupnu novu glavicu na taj iznos obračunao ugovorenu kamatu od 12% godišnje i to od 01.04.2000.g. do 20.08. 2001. g., kao dan kada je prema Ugovoru o preuzimanju duga glavnica s ugovorenim kamatama trebala biti vraćena tužitelju.

* Takva odredba je ništava (čl. 400. ZOO-a), te se ne može primijeniti, te prema ovom Ugovoru na način kako su stranke ugovorile tražbina tužitelja prema tuženiku nije osnovana.

Tužitelj je mogao zahtijevati obračun ugovorne kamate od 12% na glavicu od 10.497.176,46 kn za razdoblje od 01.04.2000.g. do 20.08. 2001.g., što nije učinio, niti je tako obračunatu kamatu prijavio stečajnom upravitelju. *

Naime, sud sudi u granicama postavljenog zahtjeva sukladno odredbi čl. 2. ZPP-a. Tužitelj je tijekom postupka (list 186 spisa) sukladno odredbi čl. 298. ZPP-a upozoren da je dužan dostaviti sve obračune kamata, kako bi bio razvidan način i metoda obračuna kamata.

Nakon što je u ovom postupku izveden dokaz provođenjem financijskog vještačenja, sud je na ročištu na kojem je vještak usmeno izlagao pisani Nalaz i mišljenje (list 451 spisa) naveo da od tužitelja nije zaprimio obračune kamata, te je izvršio obračun kamata kako su stranke ugovorile, a sukladno odredbi čl. 5. Ugovora. Sud je tu odredbu Ugovora cijenio ništavom, jer se istom ugovara nedopušteni način obračuna kamata (čl. 400. ZOO-a).

Odredba čl. 250. ZPP-a ovlašćuje sud da izvede dokaz vještačenjem kad je radi utvrđivanja ili razjašnjenja kakve odlučne činjenice potrebno stručno znanje kojim sud ne raspolaže. Vještačenje je dokazno sredstvo čiju dokaznu vrijednost sud slobodno ocjenjuje na osnovi savjesne i brižljive ocjene svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

Sud nije cijenio ispravnim i osnovanim način obračuna kamata kako je izrađen u Nalazu vještaka, te se u tom dijelu prigovori tuženika ukazuju osnovanim.

Stoga je valjalo utvrditi da je tražbina po Aneksu Ugovora o preuzimanju duga osnovana u visini 1. 844.639,32 kn s osnova obračunate ugovorene kamate u iznosu od 14% na glavicu po Ugovoru o preuzimanju duga (kao pod 2 obrazloženja), a nije osnovana za iznos 2.034.180,35 kn s osnove ugovorene kamate u iznosu od 12%, jer je obračun vršen na glavicu uvećanu za dospelu neplaćenu kamatu (list 4 Nalaza), na koju je obračunata daljnja ugovorena kamata od 12 %, što je što je protivno odredbi čl. 400. ZOO-a.

Tražbina tužitelja po ovom Aneksu Ugovora nije osnovana.

4. Tražbina po Ugovoru o zajmu

Ugovorom o zajmu od 25. svibnja 1999. god, sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem čl. 557. ZOO-a. Ugovorom su stranke suglasno utvrdile da glavnica po drugim ugovorima o zajmu s pripadajućom kamatom iz tih ugovora iznosi 746.6613,79 DEM u protuvrijednosti kuna od 2.897.239,29 kn, s rokom povrata zajma 23.08.1999.god. Tuženik kao zajmoprimac obvezao se na taj iznos plaćati ugovorenu kamatu od 12% godišnje, sve prema ispostavljenim računima od tužitelja, uvećano za pripadajući porez. Iznos zajma preračunato u kune iznosi prema vještačkom nalazu (str 7. Nalaza) iznos od 2.897.239,29 kn.

Ugovorne strane su Aneksima od 23.08.1999.g. i Aneksom od 23.11.1999.g. produljivale rok povrata zajma, te je rok u kojem je tuženik bio obavezan vratiti tužitelju iznos zajma uvećan za ugovorenu kamatu od 12% godišnje 23.02.2000.g.

Iz Ugovora o zajmu od 25.svibnja 1999.g. ugovorne strane su odredbom čl. 1. utvrdile da se taj Ugovor sklapa na način da stranke uglavničuju dospelom obveze po Ugovorima od 23.07.1998.g. i Ugovora od 30.04.1999.g., kako za iznose glavnica po tim Ugovorima, tako i za iznose dospjelih neisplaćenih kamata. Na taj način stranke su ugovorile da se na iznos neisplaćene kamate isplaćuje daljnja kamata, što je suprotno odredbi čl. 400. ZOO-a, te sud upućuje na obrazloženje pod 2. ove presude.

Prigovori tuženika usmjereni su upravo na nedopuštenost obračuna kamata na neisplaćene dospjele kamate, te se taj prigovor ukazuje osnovanim.

Iz Nalaza vještaka razvidno je da je isti obračunavao ugovorenu kamatu upravo na iznos u kojem je sadržana i dospjela neisplaćena kamata, te sud nije prihvatio osnovan takav način izračuna iz istih razloga navedenih kao pod 2. i 3.obrazloženja.

Stoga je tražbina po Ugovoru osnovana za iznos glavnice, te dospjele neisplaćene kamate kao u čl. 1. Ugovora o zajmu, a nije osnovana kako je u vještačkom nalazu navedeno za obračunatu ugovorenu kamatu, jer je obračun vršen i na dospjele neisplaćene kamate

Tužitelj je po ovom Ugovoru prijavio tražbinu u iznosu od 4.024.800,76 kn (str. 14 Nalaza vještaka), a sud je utvrdio istu osnovanom za iznos 2.897.239,29 kn. Tužitelj nije tijekom postupka dostavio obračune kamata na iznos glavnica po ugovorima o zajmu na koji bi ostvarivao pravo obračuna ugovorene kamate, te mu s tog osnova sud iste nije niti dosudio.

Tuženik nije predložio dokaze kojima bi se te činjenice mogle utvrditi, odnosno kojima bi se utvrdio iznos obračunate ugovorene kamate na glavnice po Ugovorima o zajmu.

Tužitelj je prijavio tražbinu temeljem ovog Ugovora i u citiranom iznosu, što je sud utvrdio uvidom u Prijavu tražbine tužitelja (list 4-5 spisa), te mu je ista osporena.

Stoga je sud utvrdio da je tražbina tužitelja po ovom Ugovoru osnovana za **iznos 2.897.239,29 kn**, a nije osnovana za prijavljeni i osporeni iznos od 4.024.800,76 kn.

5. Tražbina po Ugovoru o kupoprodaji od 16.veljače 1999. god.

Uvidom u Ugovor o kupoprodaji sud je utvrdio da su tužitelj kao kupac i tuženik kao prodavatelj bili u poslovnom odnosu temeljem čl. 454. ZOO-a. Predmet kupoprodaje su dva autobusa pobliže određena čl. 2. Ugovora. Odredbom čl. 4. stranke su ugovorile plaćanje kupoprodajne cijene u iznosu od 1.190.000,00 DEM u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja, na način da tužitelj kao kupac 50% iznosa kupoprodajne cijene uplati tuženiku po potpisu Ugovora, a preostali iznos po isporuci autobusa.

Uvidom u račun tuženika (list 307 spisa) sud je utvrdio da je tuženik prema tužitelju ispostavio račun u visini 50% kupoprodajne cijene izražen u kunskoj protuvrijednosti, što iznosi 2.775.551,24 kn, sve sukladno Ugovoru o kupoprodaji.

Uvidom u izvode i naloge za obračune, kao i Nalaz i mišljenje vještaka (str. 11 Nalaza) sud je utvrdio da je tužitelj u cijelosti isplatio iznos od 2.775.551,24 kn tuženiku, na račun treće osobe, sve po nalogu tuženika, kako je navedeno na računu, s uputom da se sredstva uplate prema priloženoj cesiji.

Tuženik se obvezao za svaki dan zakašnjenja u isporuci platiti tuženiku penale u visini 0,3% promila od cijene autobusa, ali ne veće od 5% ugovorene cijene.

Uplata je vršena u više navrata u razdoblju od 19.02.1999.g. do 05.03.1999.g., što je sud utvrdio uvidom u naloge za isplatu (list 308-323 spisa).

Među strankama nije sporno da tuženik nije ispunio ugovornu obvezu i isporučio tužitelju autobuse. Tuženik nije tijekom postupka dostavio primopredajni zapisnik o isporuci.

Tražbina tužitelja jest zahtjev za vraćanje kupovnine, na koje je tužitelj zahtijevao zateznu kamatu od dana 05.03.1999.g. kada je izvršio cjelokupni platež po računu tuženika s osnove Ugovora o prodaji.

Prigovori tuženika usmjereni su na nedopuštenost obračuna kamata, koji prigovor nije osnovan.

Uvidom u Ugovor o kupoprodaji i isplate tužitelja, sud je utvrdio da je tužitelj izvršio avansnu uplatu tuženiku, te je temeljem čl. 132. st. 2 ZOO-a, strana koja je djelomično izvršila ugovor ima pravo da joj se vrati ono što je dala, a sukladno čl. 132. st. 5 strana koja vraća novac dužna je platiti zateznu kamatu od dana kada je isplatu primila. Zatezna kamata obračunata je sukladno odredbi čl. 277. ZOO-a.

Vještak je sačinio obračun zakonske zatezne kamate za razdoblje od 05.03.1999.g. do dana otvaranja stečajnog postupka (str. 12 Nalaza), te je visina tako obračunate zatezne kamate 1.646.624,29 kn.

da je tuženik prijavio svoju tražbinu u iznosu od 1.631.125,04 kn, te se upućuje na obrazloženje kao pod 5.

Stoga je temeljem ovog Ugovora osnovana tražbina tužitelja u iznosu od **1.631.125,04 kn.**

Odluku o troškovima postupka sud je donio shodno uspjehu u sporu temeljem čl.154. st.2. ZPP-a, a sukladno Zakonu o sudskim pristojbama. Troškovi tužitelja sastoje se od izdataka za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, te ovu presudu u iznosu od 400,00 kn, što ukupno iznosi 5.400,00 kn.

Tužitelj je u postupku uspio djelomično sa zahtjevom od cca 75% . Slijedom toga, sud je obvezao tuženika na plaćanje 75% opravdanih troškova tužitelja što od 5.400,00 kn iznosi 4.050,00 kn.

U Zagrebu, 05. travnja 2007. godine

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude rješenja, nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od _____ dana po primitku presude rješenja, a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjeka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

SUDAC

Mirka Ricov v.r.

Za točnu otpis: Durdica Veličkovski

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU Broj: P-161/03
~~OPOMENA-NALOG~~
ZA SUDSKU PRISTOJBU

Nalaže se TUŽITELJU
u roku 3 dana uplatiti PRESUDU
neplaćenu ~~preroku pristojbu~~ od 400,00 kn
Izopomeni od 100,00 kn troškova plaćanja na račun
račun: 1001005-1063000160 Državni proračun, poziv na broj
24-5045
22-5045

Državne biljage - izvornu potvrdu o plaćanju sudske pristojbe
s naznakom predmeta i broja spisa u dijelu svrhe doznaka
dostavite sudu.

Opozorava se stranka na posljedice neplaćanja pristojbe u
predviđenom roku, a u smislu odredbe čl. 40 ZOSP.

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove opomene/naloga nezadovoljna stranka može
uložiti prigovor ovom sudu u roku od tri dana od dane
primitka. Rješenje povodom prigovora donosi prvostupanjski
sud.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
U Zagrebu, 05.04.2007.
Za toč. otpis

6

